

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 93.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

est ac si diceret, Appone cruciatū super iniquitatem eorum. Ac denique illud, Si quis templum Domini disperdiderit, disperdet eum Deus, æquiuocum est. Hęc enim verba hanc sententiā habent, Si quis templū Dei contaminarit, pœna ab eo afficietur.

Eidem. 93.

Deus bonum per naturam habet, non voluntatis expertem, sed ea præditam, nec violentam & coactam, sed spontaneam. Nos autem per exercitationem & profectum illud assumimus. Nec verò sic ipsum habemus, vt nobis eripi nequeat, quemadmodum diuina natura: verum ita, vt ab eo excidamus, si inertis otij ac desidiæ amor infulfos in nobis choros agat.

Eidem. 94.

Dic ad Iudæum, qui tecum rixatus est, nec generosi quicquā ac virilis locutus est, verum inanes duntaxat nugas ac verborū præstigias euomuit, atque hunc Scripturæ locum, Prophetam vobis fuscitabit Deus de medio fratrum vestrorum tanquā me, de Iesū filio Naue dictū esse asseruit: Multis nominibus peccas, tum quòd haud rectè sentias, tum quòd erudiri fugias, tum quòd maiora, quàm pro Mosis modulo & conditione occultes. Dictum est enim: Eū audietis in omnibus quæcunq; mandauerit. Erit autem anima, quæ non audierit prophetam illum, exterminabitur de populo suo. Primùm quippe post illius electionē, Moses diuino numine instinctus, hæc sanxit. Deinde, si filius Naue Mosem superasset, probabilitatis aliquid haberet huiusmodi oratio. Cùm autem eo multò inferior extiterit, hanc sententiam infirmā & imbecillam esse constat. Tertio, ne Legi quidem ipse quicquam adiunxit: verum ex ipsius præscriptis & institutis suum vitæ munus administrauit. Quarto, si de ipso verba fecisset, minimè dicendum erat, *fuscitabit*, sed fuscitauit. Quintò, dicendum fuisset, Et erit, omnis anima, quæ hunc

θεὸς φέρει, φέρει τὸν ὁ θεός, ὁ μανυμῆ. ὁ γὰρ λέγει τοιοῦτον ὄντι, εἴ τις μολυβει τοῖ ναὸν τῷ θεῷ, τιμωρηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ. 97.

Τὸ ἀγαθὸν θεὸς μὴ ἔχει χεῖ φύσιν, οὐκ ἀβούλητον, ἀλλὰ παρρητικῶς οὐδὲ βίαιον, ἀλλ' ἐκούσιον. ἡμεῖς δὲ χεῖ ἀσκησιν καὶ παροικίῳ ἀναλαμβάνομεν, οὐκ ἀναφαιρετον ἐχόντες τὸ πῶς ὡσπερ ἡ γεία φύσις, ἀλλὰ μεταπίπτον εἰ ῥα τῶν ἑρῶς ἀχρεῦτως χρεῦσθαι.

Τῷ αὐτῷ. 98.

Εἰπέ τῷ πατρὶ σὲ διενεχθέντι Ἰουδαίῳ, καὶ μηδὲν μὴ γενναῖον μηδὲ νεανικὸν φερόσαντι. ἀγρυπνῆς δὲ λογιπείας ἐμέσῃ. καὶ φήσαντι πᾶσι τῷ παιδὶς Ναυῆ εἰρήσῃ, τὸ παρρητικῶς ὑμῖν ἀναστῆσθὶ ὁ θεὸς ἐκ τῆς ἀδελφῶν ἡμῶν ὡς ἐμὲ, ὅτι κατὰ πολλὰ πλημμελεῖς, καὶ νόων ἔχει ὑγιῶς. καὶ φεύγει τὸ μαγεῖν, καὶ κρύπτει τὰ μείζονα ἢ χεῖ Μωσῆα. εἰρήται γὰρ, αὐτῷ ἀκούσασθε χεῖ πάντα, ὅσα ἂν ἐντείνηται. ἔσται δὲ ψυχὴ, ἥτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τῷ παρρητικῷ σκέειν, ἐξολοθρευθήσεται ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. πρῶτον μὲν γὰρ μετὰ πλεῖστον χειροτονία σκέειν, ταύτ' ὁ Μωσῆς ἐνήξας γενόμενος ἐγέσασσε. δεῦτερον, ὅτι, εἰ μὴ ὁ τῷ Ναυῆ παῖς ἑσθῆς ἐκ τῶν Μωσῆα, πιθανὸν ἴδι τὸ λεγόμενον, οὐκ ἀληθὲς δὲ. εἰ δὲ πολλῶν αὐτοῦ κατὰ δεξιῶν ἴδι ἀδρανῆς αὐτῆς ἢ ἔνοια φαίνεται. τρίτον, ὅτι οὐδὲ παρρητικῶς ἐπὶ τῷ νόμῳ. ἀλλὰ τοῖς σκέειν ἐπολιτεῦτο θεσμοῖς. τέταρτον, ἐχέειν, εἴγε πᾶσι αὐτοῦ ἴδι ὁ λόγος, εἰπὲν, οὐκ ἀναστῆσθὶ, ἀλλ' ἀνέστησε. πέμπτον, ὅτι εἰδει φερόσαντι. ἔσται δὲ πῶς ψυχὴ, ἥτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τῷ παρρητικῷ τούτου. τῷ δ'